"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଦୁଃଖହରତ୍ତା, ସୁଖକରତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ କାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିଶ୍ୱରେ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ କ'ଣ ? ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ବିଶ୍ୱରେ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ହେଉଛି ଅନେକାନେକ ଧର୍ମ । କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅନେକତା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ବାବା ଆସି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରୁଛ ଯେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ପବିତ୍ର ଧର୍ମ, ପବିତ୍ର କର୍ମ ଥିଲା । କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିତା ପୁନର୍ବାର ସେହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ବାବା ବସି ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ବମ୍ବେରେ ବହୁତ ସମାଜ ସେବକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବମ୍ବେରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଯେଉଁଠାରେ ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରିଥା'ନ୍ତି ତା'ର ନାମ ହେଲା ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟା ଭବନ । ତେବେ ବିଦ୍ୟା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶାରୀରିକ ବିଦ୍ୟା, ଯାହାକି ସ୍କୁଲ-କଲେଜରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା ଅଛି । ବିଦ୍ୟା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଏହା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ରୁହାନୀ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ହେବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନକୁ ହିଁ ବିଦ୍ୟା କୁହାଯାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା । କିନ୍ତୁ ଭାରତବାସୀ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାର ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭାବୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ବିଦ୍ୟା ହେଲା ଗୀତା ଜ୍ଞାନ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ — ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଭଗବତ ଗୀତା । ତେବେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ରାମଙ୍କୁ ଅଥବା ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ, କାହିଁକି ନା ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ କୁହ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି କଥା ବୁଝିଯାଆନ୍ତୁ ଯେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ସେଥିପାଇଁ ଶିବରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବ କିଏ — ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏକ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ? ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିକଥା ଜାଣିନଥିଲେ, ପ୍ରାଚୀନର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗ ହେଲା ପ୍ରାଚୀନ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ତ ଋଷି-ମୁନି ଆଦି ନଥିଲେ । ଏହି ଋଷି-ମୁନିମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନେତି-ନେତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ କିଛି ଜାଣିନାହୁଁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ମୁନି-ଋଷିମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଭାରତବାସୀ, ଯେଉଁମାନେ କି ତମୋଗୁଣୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କିପରି ଜାଣିବେ ?

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ଅହଂକାର ରହିଛି, ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ମାୟାର ଆଡମ୍ବର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଫଲ୍ ଅଫ୍ ପମ୍ପ (ମାୟାର ପତନ) ନାମକ ଏକ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭାରତର ପତନ ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ଏବେ ପତନ ହେଉଛି । ଏହା କ'ଣ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ କି! ଏହା ତ ମାୟାର ଆଡମ୍ବର, ଏହାର ସମାପ୍ତି ହେବାର ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି — ଏଠାରେ ବିମାନ ଅଛି, ବଡ-ବଡ ମହଲ ଅଛି, ବିଜୁଳି ଅଛି — ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ଯଦି କାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ବି କହନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲା । ଏହି କଥାରୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ନା । ଏହା ତ ସବୁ ରାବଣର ଆଡମ୍ବର । ବେହଦର ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାୟା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ ଏବଂ

ଈଶ୍ୱରୀୟ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଆହୁରି ଦୁଃଖ ଆସିବାର ଅଛି, ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ହେବ । କଳିଯୁଗରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ବି କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଜ୍ଞାନ ହେଲା ଦିନ, ଭକ୍ତି ହେଲା ରାତି । ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ଧକାରରେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ କେତେ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତି, ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ସଚ୍ଚା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଦୁନିଆରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ କଳିଯୁଗୀ (କୁଖ) କୋଳ ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ସଚ୍ଚା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଏହି କଥା ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ଯେତେବେଳେ ବୁଝିଯିବେ ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ଯେ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ । ଭାରତ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା, ଯାହାକୁ କି ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ନର୍କ, ସେଥିପାଇଁ ତ ନର୍କରୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ — ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିପରି କମ ହୋଇପାରିବ ? ଅଶାନ୍ତି କିପରି କମ ହୋଇପାରିବ ? ଏହି ପୁରୁଣା କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ନୁଆ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ରହିବ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ନା । ତାକୁ ହିଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଛି । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର, ଏହାକୁ ଆଦି ସନାତନ ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମାନେ ତ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ନାମ ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ପତିତ-ପାବନ କିଏ ? କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପତିତ-ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସିଏ ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନକୁ ପାଠପଢା କୁହାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସବୁ କିଛି ଗୀତା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିୟୁଜିୟମ୍ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛ କିନ୍ତୁ କେହି ବି ବି.କେ.ର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା କୌଣସି ନୂଆ ଧର୍ମ ଅଟେ । ଶୁଣୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାନର ଗର୍ବ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଗଲାଣି, ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିଜର ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା । ଏମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ପାରସବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯିବ କି! ନିଜର ବିନାଶ ପାଇଁ ହିଁ ବୋମା ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଶଙ୍କର କୌଣସି ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ନା । ଏମାନେ ନିଜର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ସବୁକିଛି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ପଥରବୁଦ୍ଧି ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ବି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ ପାଇଁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆର ଜୟଜୟକାର ହେବ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ କିପରି ଦୂର କରିବୁ ? କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ'ଣ କେବେ କାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିପାରିବେ । ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଦେବତା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ଣଣ ହୋଇ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ରାଜ୍ୟପଦ ଅଧିକାରୀ ଅଥବା ଆଦି ସନାତନ, ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ, କ'ଣ ଏଭଳି କର୍ମ କରିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ତେଣୁ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏହିପରି ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆମକୁ କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କର୍ମ କରିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥାଏ ତାହା ଅକର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ବିକର୍ମ ହୋଇନଥାଏ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଦୁଃଖ ନଥାଏ । କର୍ମ, ଅକର୍ମ, ବିକର୍ମର ଗୁହ୍ୟ ଗତିକୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ଏବେ ଏହି ରଥରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଅକାଳମୂରତ ଆତ୍ମାର ଏହା ରଥ ଅଟେ । ଅକାଳମୂରତ କେବଳ ଅମୃତସରରେ ନୁହେଁ, ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭ୍ରୁକୁଟୀ ରୂପି ଅକାଳମୂରତ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ଅକାଳମୂରତ ଅଟେ, ଏହି ଶରୀର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରେ, ଚଲାବୁଲା କରେ । ଅକାଳ ଆତ୍ମାର ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ସିଂହାସନ । ସମସ୍ତେ ତ ଅକାଳମୂରତ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ଶରୀରକୁ କାଳ ଖାଇ ଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଅକାଳ । ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ସିଂହାସନ ତ ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସିଂହାସନ ବହୁତ କମ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୋଟି-କୋଟି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଂହାସନ ରହିଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଅକାଳ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛି । ମୁଁ ତ ସର୍ବଦା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଭାରତର ଯୋଗ କିନ୍ତୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା କୃଷ୍ଣ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଗୀତାକୁ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଜୀବନ କାହାଣୀରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁତ୍ରର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସିଏ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ପରମଆତ୍ମା । ତାଙ୍କର ମହିମା ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଯୁଗଳ ରୂପକୁ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ । ବାକି ୪ ଭୂଜା, ୮ ଭୂଜାବାଲା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କୁ କେତେ

ଭୂଜାଧାରୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ବୁଝାଇବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଅଟେ । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ଗରୀବ ହୋଇଯାଉଛି, ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ପଡୁଛି । ଆଗରୁ ବୃହସ୍ପତ୍ତିର ଦଶା ଥିଲା, ଏବେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଭାରତ ଉପରେ ନୁହେଁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ପଡିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଭାରତକୁ ଆସି, ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ଭଗବାନୁବାଚ -- ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦେଉଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେଣି । ବାବା ସ୍ୱୟଂ ନିଜର ଅର୍ଥାତ୍ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିୟୁଜିୟମ ଆଦିକୁ ଏତେ ସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି କି । କ୍ୱଚିତ୍ କେହି କେହି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝି କୋର୍ସ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ତ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ରାଜତ୍ୱ ମିଳିଗଲେ ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସଦଗତି ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନର୍କକୁ ଦୁର୍ଗତି କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏବେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପି କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ରୂପି ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ଯାହାକି ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧର୍ମ, ପବିତ୍ର କର୍ମ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାହେଲା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବିଚରା ସେମାନଙ୍କର କିଛି କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କୁହାଯାଉଛି, ସିଏ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗରେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦଗତି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସମୟ ନେଇ ବୁଝାଇପାରିବ । କୁହ, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଆମେ ହିଁ ଜାଣିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଲିଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ କି ଭଗବାନ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା ହିଁ ରୋଜଗାରର ଆଧାର ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଏହାଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ପାଠପଢାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ପଢିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପଢାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟୁ, ଆମେ କଳିଯୁଗୀ ରାତ୍ରିରୁ ବାହାରି ଦିନକୁ ଆସିଯାଇଛୁ । ଏହା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ଅଟେ, ଏଥିରେ ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଧରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପାତ୍ର, ନାଡି ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ସମୟକୁ ଦେଖି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବାବାଙ୍କର ଏହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନ, ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ, ଏହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି ହେଉଛି, ତେଣୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ନିଶା ତୁମର ସ୍ୱରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ କାହାକୁ ନୂଆ ଜ୍ଞାନର ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଶୁଣାଇ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପକାଇଦେବ । ପାତ୍ର, ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ସମୟକୁ ଦେଖି ଜ୍ଞାନ ଦେବା ହିଁ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ । ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛାକୁ ଦେଖ, ତା'ର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖ, ତାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ପାତ୍ର କର କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ସତ୍ୟତା କାରଣରୁ ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଉ, ତେବେ ଯାଇ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମୋ'ର କହିବା ଅର୍ଥ ଛୋଟ କଥାକୁ ବଡ କରିବା, ତୋ'ର କହିବା ଅର୍ଥ ପାହାଡ ଭଳି କଥାକୁ ତୁଳା ଭଳି କରିଦେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****